

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

T ante O

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Tacitus: Multos militis, quosdam exercendo agros tolerare vitam. Caesar 7. bell. Gall. Qui in oppida compulsi, ac simili...

Tolerantia, nomen ex participio id est, patiens: [TOL] sicut NWS...

Tolerantior, comparativus: [Vng] Zonedhaibb zweluebb, merbb,...

Tolerantior, onis, verbale, f. r. Ipse tolerandi actus. [T] sicut...

Tolerabilis, Quod tolerari potest. [T] sicut, sicut, Gall. Tolerabilis...

Tolerabiliter, adverbium, Facile, sine discrimine. [T] sicut, sicut, Gall. Tolerabiliter...

Tolerantia, tolerantia, f. p. [T] sicut, sicut, Gall. Patientia, tolerantia...

Tollenon, onis, m. r. Genus machinae, ut ait Festus, quo hauritur aqua...

Tolles, tumor faucium, teste Festo, quas & tonsillas vocamus,...

Tollo, lonis, a Plauto in Rudente videtur positum pro eo, qui ex puteo aquam haurit...

Tollo, is, sustuli, & secundum antiquos tetuli, sublatum, a. e. r. Elevo, atollo, sursum erigo. [NWS]...

Tolutes, sive Tolutes equi, m. l. Dicitur qui alio nomine ab Asturia Hispaniae regione Asturcones dicuntur...

Tolutim, sive Tolutim equi, m. l. Dicitur qui alio nomine ab Asturia Hispaniae regione Asturcones dicuntur...

[TOL] Cic. in Lael. Solem enim de mundo tollere videntur, qui amicitiam e vita tollunt. & Tollere de medio est, interimere. [T] sicut...

[TOL] Cicero pro Rosc. Amerino: Perfacit hunc hominem incautum & rusticum, & Romae ignotum de medio tolli posse. & Aliquando differe. [T] sicut...

[TOL] Cicero ad Atticum lib. 2. Arhetule alter tuus familiaris Hortensius, quam plena manu, quam ingenue, quam ornate nostras laudes in alia tulit? Vir. 3. Aeglog. Daphnimque tuum tollemus ad astra. & Tollere manus, iustitia signum est, & gratias agere. Cic. ad Cael. lib. 7. Sustulimus manus & ego, & Balbus. & Tollere aliquem ab officio, est privare. & Tollere aliquem de oratione sua, est cum non amplius nominare. & Tollere aliquem numero, est eum excipere. & Tollere aliquem de medio, est eum ex rebus natura, idem. & Tollere legem, adrogare, antiquare. & Tollere moram, festinare. & Tollere metum, timorem adimere. & Tollere spem, auferre. & Tollere aliquem testimonio, testimonium ita convincere, ut condemnetur, & puniatur. & Tollere aliquem ferro, aut veneno, est interficere.

[TOL] Cicero ad Atticum lib. 2. Arhetule alter tuus familiaris Hortensius, quam plena manu, quam ingenue, quam ornate nostras laudes in alia tulit? Vir. 3. Aeglog. Daphnimque tuum tollemus ad astra. & Tollere manus, iustitia signum est, & gratias agere. Cic. ad Cael. lib. 7. Sustulimus manus & ego, & Balbus. & Tollere aliquem ab officio, est privare. & Tollere aliquem de oratione sua, est cum non amplius nominare. & Tollere aliquem numero, est eum excipere. & Tollere aliquem de medio, est eum ex rebus natura, idem. & Tollere legem, adrogare, antiquare. & Tollere moram, festinare. & Tollere metum, timorem adimere. & Tollere spem, auferre. & Tollere aliquem testimonio, testimonium ita convincere, ut condemnetur, & puniatur. & Tollere aliquem ferro, aut veneno, est interficere.

[TOL] Cicero ad Atticum lib. 2. Arhetule alter tuus familiaris Hortensius, quam plena manu, quam ingenue, quam ornate nostras laudes in alia tulit? Vir. 3. Aeglog. Daphnimque tuum tollemus ad astra. & Tollere manus, iustitia signum est, & gratias agere. Cic. ad Cael. lib. 7. Sustulimus manus & ego, & Balbus. & Tollere aliquem ab officio, est privare. & Tollere aliquem de oratione sua, est cum non amplius nominare. & Tollere aliquem numero, est eum excipere. & Tollere aliquem de medio, est eum ex rebus natura, idem. & Tollere legem, adrogare, antiquare. & Tollere moram, festinare. & Tollere metum, timorem adimere. & Tollere spem, auferre. & Tollere aliquem testimonio, testimonium ita convincere, ut condemnetur, & puniatur. & Tollere aliquem ferro, aut veneno, est interficere.

[TOL] Cicero ad Atticum lib. 2. Arhetule alter tuus familiaris Hortensius, quam plena manu, quam ingenue, quam ornate nostras laudes in alia tulit? Vir. 3. Aeglog. Daphnimque tuum tollemus ad astra. & Tollere manus, iustitia signum est, & gratias agere. Cic. ad Cael. lib. 7. Sustulimus manus & ego, & Balbus. & Tollere aliquem ab officio, est privare. & Tollere aliquem de oratione sua, est cum non amplius nominare. & Tollere aliquem numero, est eum excipere. & Tollere aliquem de medio, est eum ex rebus natura, idem. & Tollere legem, adrogare, antiquare. & Tollere moram, festinare. & Tollere metum, timorem adimere. & Tollere spem, auferre. & Tollere aliquem testimonio, testimonium ita convincere, ut condemnetur, & puniatur. & Tollere aliquem ferro, aut veneno, est interficere.

[TOL] Cicero ad Atticum lib. 2. Arhetule alter tuus familiaris Hortensius, quam plena manu, quam ingenue, quam ornate nostras laudes in alia tulit? Vir. 3. Aeglog. Daphnimque tuum tollemus ad astra. & Tollere manus, iustitia signum est, & gratias agere. Cic. ad Cael. lib. 7. Sustulimus manus & ego, & Balbus. & Tollere aliquem ab officio, est privare. & Tollere aliquem de oratione sua, est cum non amplius nominare. & Tollere aliquem numero, est eum excipere. & Tollere aliquem de medio, est eum ex rebus natura, idem. & Tollere legem, adrogare, antiquare. & Tollere moram, festinare. & Tollere metum, timorem adimere. & Tollere spem, auferre. & Tollere aliquem testimonio, testimonium ita convincere, ut condemnetur, & puniatur. & Tollere aliquem ferro, aut veneno, est interficere.

[TOL] Cicero ad Atticum lib. 2. Arhetule alter tuus familiaris Hortensius, quam plena manu, quam ingenue, quam ornate nostras laudes in alia tulit? Vir. 3. Aeglog. Daphnimque tuum tollemus ad astra. & Tollere manus, iustitia signum est, & gratias agere. Cic. ad Cael. lib. 7. Sustulimus manus & ego, & Balbus. & Tollere aliquem ab officio, est privare. & Tollere aliquem de oratione sua, est cum non amplius nominare. & Tollere aliquem numero, est eum excipere. & Tollere aliquem de medio, est eum ex rebus natura, idem. & Tollere legem, adrogare, antiquare. & Tollere moram, festinare. & Tollere metum, timorem adimere. & Tollere spem, auferre. & Tollere aliquem testimonio, testimonium ita convincere, ut condemnetur, & puniatur. & Tollere aliquem ferro, aut veneno, est interficere.

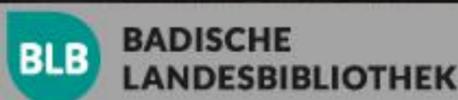
[TOL] Cicero ad Atticum lib. 2. Arhetule alter tuus familiaris Hortensius, quam plena manu, quam ingenue, quam ornate nostras laudes in alia tulit? Vir. 3. Aeglog. Daphnimque tuum tollemus ad astra. & Tollere manus, iustitia signum est, & gratias agere. Cic. ad Cael. lib. 7. Sustulimus manus & ego, & Balbus. & Tollere aliquem ab officio, est privare. & Tollere aliquem de oratione sua, est cum non amplius nominare. & Tollere aliquem numero, est eum excipere. & Tollere aliquem de medio, est eum ex rebus natura, idem. & Tollere legem, adrogare, antiquare. & Tollere moram, festinare. & Tollere metum, timorem adimere. & Tollere spem, auferre. & Tollere aliquem testimonio, testimonium ita convincere, ut condemnetur, & puniatur. & Tollere aliquem ferro, aut veneno, est interficere.

[TOL] Cicero ad Atticum lib. 2. Arhetule alter tuus familiaris Hortensius, quam plena manu, quam ingenue, quam ornate nostras laudes in alia tulit? Vir. 3. Aeglog. Daphnimque tuum tollemus ad astra. & Tollere manus, iustitia signum est, & gratias agere. Cic. ad Cael. lib. 7. Sustulimus manus & ego, & Balbus. & Tollere aliquem ab officio, est privare. & Tollere aliquem de oratione sua, est cum non amplius nominare. & Tollere aliquem numero, est eum excipere. & Tollere aliquem de medio, est eum ex rebus natura, idem. & Tollere legem, adrogare, antiquare. & Tollere moram, festinare. & Tollere metum, timorem adimere. & Tollere spem, auferre. & Tollere aliquem testimonio, testimonium ita convincere, ut condemnetur, & puniatur. & Tollere aliquem ferro, aut veneno, est interficere.

[TOL] Cicero ad Atticum lib. 2. Arhetule alter tuus familiaris Hortensius, quam plena manu, quam ingenue, quam ornate nostras laudes in alia tulit? Vir. 3. Aeglog. Daphnimque tuum tollemus ad astra. & Tollere manus, iustitia signum est, & gratias agere. Cic. ad Cael. lib. 7. Sustulimus manus & ego, & Balbus. & Tollere aliquem ab officio, est privare. & Tollere aliquem de oratione sua, est cum non amplius nominare. & Tollere aliquem numero, est eum excipere. & Tollere aliquem de medio, est eum ex rebus natura, idem. & Tollere legem, adrogare, antiquare. & Tollere moram, festinare. & Tollere metum, timorem adimere. & Tollere spem, auferre. & Tollere aliquem testimonio, testimonium ita convincere, ut condemnetur, & puniatur. & Tollere aliquem ferro, aut veneno, est interficere.

[TOL] Cicero ad Atticum lib. 2. Arhetule alter tuus familiaris Hortensius, quam plena manu, quam ingenue, quam ornate nostras laudes in alia tulit? Vir. 3. Aeglog. Daphnimque tuum tollemus ad astra. & Tollere manus, iustitia signum est, & gratias agere. Cic. ad Cael. lib. 7. Sustulimus manus & ego, & Balbus. & Tollere aliquem ab officio, est privare. & Tollere aliquem de oratione sua, est cum non amplius nominare. & Tollere aliquem numero, est eum excipere. & Tollere aliquem de medio, est eum ex rebus natura, idem. & Tollere legem, adrogare, antiquare. & Tollere moram, festinare. & Tollere metum, timorem adimere. & Tollere spem, auferre. & Tollere aliquem testimonio, testimonium ita convincere, ut condemnetur, & puniatur. & Tollere aliquem ferro, aut veneno, est interficere.

[TOL] Cicero ad Atticum lib. 2. Arhetule alter tuus familiaris Hortensius, quam plena manu, quam ingenue, quam ornate nostras laudes in alia tulit? Vir. 3. Aeglog. Daphnimque tuum tollemus ad astra. & Tollere manus, iustitia signum est, & gratias agere. Cic. ad Cael. lib. 7. Sustulimus manus & ego, & Balbus. & Tollere aliquem ab officio, est privare. & Tollere aliquem de oratione sua, est cum non amplius nominare. & Tollere aliquem numero, est eum excipere. & Tollere aliquem de medio, est eum ex rebus natura, idem. & Tollere legem, adrogare, antiquare. & Tollere moram, festinare. & Tollere metum, timorem adimere. & Tollere spem, auferre. & Tollere aliquem testimonio, testimonium ita convincere, ut condemnetur, & puniatur. & Tollere aliquem ferro, aut veneno, est interficere.

gignunt: quibus non vulgans in cursu gradus, sed mollis alterno crurum explicatu glomeratio: unde equus solutum carpe-
re in casus traditur ante.
Tōmā dicitur quod est, Ep. Volubilis sermo: ut interpretatur Noni-
us, citans Iocum Nævii vetusti poetæ ex Gallinaria: O peitife-
ra. Pontica fera, tuus voluciloquentia invertebat.
Tōmacūllā, vel per syncope tomacula, Edulia sunt, quæ ferè
ex jecore porcino minutim conciso, & jam semicocto, in-
fusis ovis cradis, & caseo optimo, & liquamine, pipere, aniso,
zingibere sicuti consueverunt, tegunturq; omento sullo. [A-
l. 100. Gall. *Sansifon*. Ital. *Tomafelle*, alibi *mortadelle*. Ger. *Em tō*
berwurt: *fūmurt*. Hisp. *Affadora del animal gansado*. Pol. *latris*
ca. Vng. *Masi*. Ang. *Tomatoes* calid. *sausage*.] Dicitur tomacu-
la, dicitur etiam, quod est incidere. Iuven. Sat. 10: Candiduli di-
vina tomacula potci.
Tōmāciā, Edulia ex jecore porcino minutim conciso, quæ &
tomacula dicuntur. *de m. m. m.* Varro lib. 2. cap. 4: Quotannis è
Galia apponantur Romam perneæ, tomaciæ, & petafones.
Plin. Tomaciæ appellatur, quæ tomacula in subres vocant,
Galli nostris temporibus *tomacellæ*.
Tōmētum, n. f. Lana brevis ac concisa, quæ ex vestibus à
fullone poliendo detrahitur: & quidquid farcimionis ex qua-
cunq; re, sive ex foeno, aut palea, sive ex pluma fuerit quo cul-
citæ faciuntur. [Gall. *padis*. Gall. *Bourre*, ce qui se met dans un ma-
telas. Ital. *Stipa grossa*, *stipacci*. Ger. *Karke Wollen* / *schäwölle* /
schoppwölle. Hisp. *Agueta de lo que algo se confunde, como juncos, la-
na, pluma para confundar esteban è colorada*. Pol. *Ostępki w poliacie*
de w szpawia podnosyk, albo najciel ania kol dsi albo pol. Vng. *Lazy*
tblona *volo piti*. Ang. *Flocks*, *locks*, *clipped wool*.] Varro de lin-
gua Latina, lib. 4: Postquam transferunt ad culcitras, quod in
cas sagos, aut tomentum, aliudve quid calcabant: ab incul-
cando culcitra dicta. Videtur autem tomentum deduci à *tomē-*
re, quod significat incidere. Sueton. in Tib. Ad cō alimēta Dru-
so subdūta, ut tomentū ex culcitra tentaverit mandere. *Tomē-*
torum autem aliud leuconium dicebatur, quod fiebat
ex lana alba concisa. Aliud Circesis, ex arundinibus concisis
factum: idq; stramentum habebatur plebeiōū. Dicitur Cir-
cesis, quod in Circo Romano sternebatur, illicq; egeri quie-
scebant. Seneca lib. de beata vita: Nihil miserius ero, si lassā
cervix mea in manipulo ferri acquiescat, si super circesis to-
mentum per fascinas veteris lintei affluens incubabo. Mar-
tialis lib. 14: Tomentum concisa palus circesis vocatur: hæc
pro leuconio stramina pauper emit.
Tōmice, cca, sive (ut quibusdam placet) *Tomix*, cis, f. t. [Gall.
ma. Gall. *Une sorte de corde faite de chanvre qui n'est point accablée,*
en de genil. Ital. *Tune di canape è di sparto*. Ger. *Ein grob vngelb*
het banffot. Hisp. *Tomice de canamo è sparto*. Pol. *Serowi a grubu*
potroskonopi. Vng. *Kitelnek vato nyvot ma zagy*. Ang. *A cable*
rope, *a collar put on horses necks for hurting them*.] Græco nomine
appellatur ex cannabi impolita, & sparto leviter torta restis,
ex qua funes fiunt. Plin. lib. 17. cap. 10: Tomice motis spinarū
circulata. Pallad. lib. 1. cap. 13: Tunc eos catenis ligneis ex ju-
niperō, aut olivā, aut buxo, aut cupressō factis, ad contigna-
tionem suspendemus, & binas inter eas perticas trigemus,
tomibus alligatis. Vitruv. li. 7, docet afferes tomice religan-
dos. Pulvilli quoq; quos in collo habent animalia, ne restis
lædantur, tomices vocantur.
Tōmūs, m. m. f. [Gall. *maghialā* *700 spher. v. m. d.* Gall. *Ta-*
me, *volume*, *piece*. Ital. *Pezzo*, *parte*, *volume*, *temo*. Ger. *Ein suet oder*
stuck. Hisp. *Cortadura*. Pol. *tyka*, *tyka*. Vng. *Kozmetex*. An.
Acoustic, *a volume*, *a piece*.] Fragmentum vel pars operis, quam
Latine sectionem vocamus. Martialis lib. 1: Scriptura quanti
constet, & tomus vilis. Vnde Origenes tertium librorum suo-
rum genus tomos inscripsit, quos (ut ait Hieronymus) nos
possumus appellare volumina. Idem alibi de eodem: Edidit
innumerabiles commentarios, quos ipse appellat tomos.
Tōndēo, des, torondi, tonsum, sct. f. Lanam, sive capillos, &
hujusmodi incido. [Gall. *chaire*, *chaire*. Gall. *Tondre*. Ital. *Tofare*.
Ger. *Schür*. Hisp. *Troquilar*. Pol. *Golte*. Vng. *Nyrtm*, *beret*
valam. Ang. *To shipe*, *to shere*, *to shipe or mane*.] Plinius lib. 2. cap.
48: Oves non ubiq; tondentur. Cic. 5. Tusc. quæst. Regiæ vir-
gines, ut tonstricæ, tondēbant barbā, & capillum patris.
Martialis lib. 2: Non tondet inquam: quid ergo facit? dicit Vir-
gil. lib. 3. Georg. Nec minus interea barbā, incanaq; menta
Cinyphus tondent hirci, feratq; comantes. *Interdum pasce-*
re, vel pascendo absumere. [Gall. *liber*, *v. m. d.*] Virgil. lib. 1.
Georg. Ter centum nivei tondent dumeta juveni. *Ali-*
quando refecare, vel demerere. [Gall. *chaire* *700 katiō*.] Idē
libro 1. Georg. Nocte arida prata tondentur: id est, secantur.
Tondere aliquem auro: id est, emungere, rechina aliqua spo-
liare. Plaut. in Bacchid. Tondebo auro, usq; ad vivam cutem.
Hujus verbi composita sunt, Attondeo, & detondeo: quorū
significata explicantur suis locis.
Tōns, as, frequentativum: unde & detonso. *ἀνάσσειν*. Gellius:

Capillos dialis, nisi qui liber homo est, non detonset.
Tōns seo, as, aliud frequentativum. Plaut. in Bacch. Ter in ante
tu has tonsas?
Tōnsū, sct. sum, participium. Lana, cinēve spoliata. [Gall. *chaire*,
chaire. Gall. *Tondo*. Ital. *Tofare*. Ger. *Schür*. Hisp. *Tro-*
quilar. Pol. *Ozeloni*. Vng. *Nyrtm*, *beretvati*. Ang. *Coppel*
shorn.] Cicero in Pisonem. Cum illa salatrice tonia. Martialis
11: & tonsō para ministro. Ibidem: Lam mihi nigrescit tonia
sudaria barba. Tonsē valles, quæ arboribus & sylvis veteri
comis suis spoliatae sunt. Virgil. 4. Georg. tonis in vallibus illi
Pastores. *Et*. *Contra*, in tonis montes: id est, sylvosi. Varro
in tonis montes, & feris pleni. Valli tonis. Virg. 1. Aeneid. ton-
sisq; ferunt manilia villis. Tonsa oliva. Virg. 4. Aeneid. ipse
caput tonsa foliis evindus oliva.
Tōnsē, f. p. dicuntur remi, à diverberādis fluctibus. [Gall.
un schichtum, *iger ppi*. Gall. *Anonni*. Ital. *Pale de remi*. Ger. *Sater*.
Hisp. *Palas de los remos*. Pol. *Kudol*. Vng. *Varb del remb*. Ang.
Owers.] Virgilius libro 7: & in leato luctantur marmore
tonse.
Tōnsōr, oris, m. t. Qui barbā, aut aliud quippiā tondet. [Gall.
chaire, *700*. Gall. *shair*, *shair*. Gall. *Barbier*. Ital. *Barbieri*. Ger. *da*
Schür. Bel. *En Schür*. Hisp. *Barbero* *è troquilar*. Pol. *lad-*
wier. Vng. *Barboly nyrtm*. Ang. *A clippor or paler of head and be-*
ard, *a barber*.] Varro lib. 2. de Re rust. cap. 11: Omnino ton-
sores in Italia primū venisse ex Sicilia dicuntur, post Romā
conditam anno quadringentesimo quinquagesimo quarto,
ut scriptum in publico Audez, in licetis extatrosq; addūde
P. Ticinium Menam. Ibidem: Olim tonsores non fuisse ad-
significat antiquorum statuz, quod plerūque habent capil-
lum, & barbā magnā. Horat. lib. 1. Serm. Sary. 7: Omni-
bus & lippis notum, & tonsores esse. Cic. 1. Tusc. Dicoz sine
ne tonsores collum committeres, tondere filias suas docuit.
Plautus in Afin. Ad tonsores ut dixit.
Tōnsōr ūs, a. um. Quod ad tondendū pertinet. [Gall. *chaire*,
Appartenance à tondre. Ital. *Pertinente à tofare*. Ger. *Das ist die*
terem geht. Hisp. *Pertinente a troquilar*. Pol. *barwiera*.
Vng. *Nyrtm*, *beretvati*. Ang. *belonging to shippor or*
shair.] ut, Cultor tonsores: hoc est, a vacula. Cic. 2. Offi-
Qui cultros metuens tonsores, candente carbone sibi ad-
regat capillum. Apud Martialis lib. 14, titulus est detonsonis
seramenti.
Tōnsū, x, f. p. Est ipse tondendi actus. [Gall. *chaire*,
Tonure, *ou toniture*. Ital. *Tofatura*. Ger. *Schürung*. Hisp. *Tro-*
quilara obra de troquilar. Pol. *stępienie*. Vng. *Nyrtm*, *beretvati*.
Ang. *Clipping*, *golling*, *shairing*.] Col. lib. 7. cap. 4: Tonsura cer-
tum anni tempus per omnes regiones servari nō potest. Item
lib. 11. cap. 2: Oves Tarentinæ radice lanaria lavari debent, ut
tonsuræ præparentur. *Legitur quoq; apud veteres tonis*
pro tonsura. Plaut. in Amph. Sura, pcc, stratura, tonis, oculi,
nasas, labra. Accius: Sed quædam hæc est mulier sancta et
stro tonis lugubri. Ex Nonio.
Tōnsū, x, f. p. Est mulier tonsonis officio fungens. [Gall. *chaire*,
chaire, *chaire*. Gall. *Barbier*. Ital. *Tonditrice*. Ger. *En Schür-*
er. Hisp. *Barbero*, *è troquilara*. Pol. *barwiera*. Vng. *Nyrtm*,
beretvati. Ang. *She that doth the office of a barber*.] Plaut.
Trucel. Tonsuricem Syram novisti nostram.
Tōnsū cūā, diminutivū. *si xug. d. q. d. d. Cic. 5. Tusc. Regiæ vir-*
gines, ut tonstricæ, tondēbant barbā.
Tōnsū sct, penult. cor. om. t. Quod tonsum est, ac in ostem
& comam paratum. [Gall. *chaire*, *chaire*. Gall. *Tondo*. Ital. *Tofare*.
Ger. *Schür*. Hisp. *Troquilar*. Pol. *Ozeloni*. Vng. *Nyrtm*,
beretvati. Ang. *That may be shorn or clipped*.] ut, Tonsū sct,
Tonsū sct buxi. Plin. lib. 12. cap. 2: Prunus. Co. Manus ton-
sū sct inveniunt. Idem libro 15. capite 50. Vitis tonis ve-
liantur.
Tōnsū sct, f. p. Extremæ faucium partes circa radicem linguz,
gulam utrinque attingentes. [Gall. *chaire*, *chaire*. Gall. *Les glandes*
bont du nez de la glande. Ital. *Pala*. Ger. *Die tonstric* *ist die*
stunde vnd das pffst. Hisp. *Azala en la garganta del hombre*.
Vng. *Nyel szep*. Ang. *Keruelles about the mouth*.] Cic. 1. de Num-
ra deor. Linguam autem ad radices ejus hærens exopto-
machus, quo primū illabuntur ea, quæ accepta sunt omni
utraque ex parte tonsillas attingens, palato extremo atque
inimo terminatur. *Tonsillas* item medici vocant fan-
cium inflammationes cum tumore, quas & Græci *tonstric* *pa-*
pellant.
Tōnsū sct, x. pen. prod. f. p. Officia tonsores. [Gall. *chaire*,
L'ouvrage d'un barbier, barbier. Ital. *Barbiera*. Ger. *En schür*
schürgadis. Hisp. *Barbero*, *è troquilar*. Pol. *barwiera*.
Vng. *Barboly nyrtm*. Ang. *A barbers shop*.] Plaut. in Afin.
Libanum in tonstrinam ut iusseram venire, is nullus ve-
nit. Terentius in Phor. Ex advoctum cileo tonstrina est
quædam.
Tōnsū sct, Veteres pro sonamus usurpavit. Varro Rudem-
abat,

nibus, ut citatur a Nonio: Tibi Tympana non inaneis sonitus...

Tonitru. Tonitruum. Vide TONO. Tono, tonna, tonari, tonatum, & aliquando tonui, tonitruum...

Tonitru. Tonitru. [Toni] rabim תרעם. Pol. Gryn. Vn. Dbrg. An. it. thundru. Vn. Bimargo, ut citatur a Nonio: Tunc repente exultum altum tonitribus tempore...

Tonitru. us, m. q. & tonitru, neutrum indeclinabile in singul. in plurali tonitrua. Fragor nubis, qui fit erumpente fulmine...

Tonitruum Tonitruum. Idem. Celsus Cicero lib. 2. Sic tibi fremitus, clamor, tonitruum.

Tonitru. Tonitru. Tonitruum. Tonitruum. Vide TONDEO.

Tonitru. m. f. [Toni] Gall. Ton. ton. accent. Ital. Tono, tonno, accent. Ger. Ton. ton. Hisp. El tono. ton. arte de la musica, tono de cada palabra. Pol. Dym. ton. Vng. Tónok. notata. Ang. A sound, tone, or accent. Voculatio, sive accentuatio verbo...

Tonitru. m. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Thoplius, m. f. Genus lapidis alpeti, qui facit in arenam resolvitur. Ger. Simffan. Plin. lib. 17. cap. 4. Nam topus scaber natura. Vng. 2. Georg. Ertophus scaber, & nigris creta chelydria.

Tophinus, & Tophaceus, adjectiva, Quod ex topno est. Suetonius. Quae tophinae, ac ligatae antea erant. Plin. lib. 17. cap. 7. Est alba, iusta, columbina, argillacea, tophacca, arenacea.

Toparium, m. n. f. [Toni] Gall. Quatre de verdure qui se fait en forme de belette ou autre chose. Ital. Figura di verdura a d'alberi come di bosso. Ger. Ein garten gebild. oder etwas das man anschauen / treuereien / blumen in den garten jar stet oder vmb den stromen wasser machet. Hisp. lardin, lugar de bellas obradas en forma de figura. Pol. Zielona woda pozynowa slyzema slyzowca kenna. Vng. Leval. Ang. The making of images of beales or other things in gardens. Opus ex arbore, aut fruce, aut herba, ornatum, aut vitandi gilius causa factum: ut sunt tessudines, camerae, naves, ariculae, & huiusmodi, quae ex buxo vel hedera & huiusmodi, quatum natura sequax est, & flexibiles, fieri consueverunt...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

Topium, m. n. f. [Toni] Gall. Topaff. Ital. Topaffo. Ger. Topaff. Hisp. Topaffo. Vng. Topaffo. Ang. A precious stone green coloured. Gemma est viridis coloris...

venias, videtur vasa, torcula, doli, multane sint. Plin. lib. 18. cap. 33. Viginti jugeribus sufficit unum torculum.

Torcularius, a, um, adjectivum, Quod ad torcular pertinet. [torcularius]. Gall. Appartenance à pressoir. Ital. Pertinente a torcolo. Ger. Zu der troem gehöret. Hisp. Pertenciente a torca de hufilla. Pol. Presso. Vng. Szotyhoz valo. Ang. Belonging to a press. Varro de Re rust. lib. 1. cap. 22. Si sit centum jugerum, habere oportet vasa torcularia instructa trina. Colum. lib. 12. cap. 13. Tum lacus vinearum torculari, & fora, omniaq; vasa, &c. Torcularia cells. Colum. lib. 1. cap. 6.

Torcularius, m. f. Qui torculari premit uvam. [torcularius]. Gall. Pressoir. Ital. Chi preme con torcolo. Ger. Ein Treuer/Trontweh. Hisp. El que apreta con torca. Pol. Pressownik. Vng. Szotylo. Ang. A presser or he that presses. Colum. lib. 12. cap. 38. Quia interdum multitudo bacca torcularum vincit laborum.

Torculus, a, um, adjectivum, Quod ad torculum pertinet. [torculus]. Gall. De pressoir, seruant à pressoir. Ital. Che serve al torcolo. Ger. Zu der troem dienend. Hisp. Cosa que sirve a torca de hufilla. Pol. Pressow. Vng. Szotyhoz valo. Ang. Of or serving to a press. Jur. Torculus funis, Cato cap. 135: Funem torculum siquis faciet, &c.

Tores, pro torques annui dixerunt: quemadmodum hoc Servilius & etiam Flavius Pomponianus notat. Sospater lib. 1.

Toreumi, ari, a. t. & Toreumatum, ari, [Toreumi]. Gall. Ouvrage de taille en bois, piece d'ouvrage en bois. Ital. Opera fatta al torno, sculpa, à di rilieno. Ger. Ein getredete oder angegrabene gefchnitten arheit. Bel. Trechsterwerd. Hisp. Vaso tornado à esculpa. Pol. Krotym krotki. Vng. Iszotyhoz valo. Ang. Plate shaved or engraved, work imbedded. Est enim vasa, tornate, sive sculpe. & vnde & ars ipsa Toreutice dicitur, [torculum]. Gall. L'art de tailler en bois, ou en l'ouvrage, ou de relever. Ital. Arte di lavorare al torno, à di rilieno. Ger. Die kunst des treuens oder aufschneens von hölzernen. Hisp. Arte de tornar à esculpa.] quam Plin. lib. 34. cap. 8. primum à Phidias inventam scribit, sed à Polydeto Sicyonio consummatam. Mart. lib. 3. Artis Phidiasce torcum a clatum. Salustius in lugurtha: Tabulas, signa, torcum a emitt.

Tormamen, ludus erat, qui à Troia dicebatur, quasi pro Troiano agmine dicitur Troiamen.

Tormentum, n. f. Cruciatu, qui aut erudendæ veritatis, aut criminis puniendi causa fieri solet. [tormentum]. Gall. Colonne, torture, tourment, supplice. Ital. Tormento pena, supplito. Ger. Ein peinliche forterung. Bel. Puzing. Hisp. La question de tormenta, tormento. Pol. Drewno. Vng. Kem. Ang. A torment or rack made with cords to try the strength of one.] à torqueo, quod inter cetera significat crucio. Saepe dicitur. Cic. 3. de Finib. Vtq; in omnibus tormentis conservetur virtus beata Horat. 1. Epist. 2. Invidia Siculi non invenere tyranni. Majus tormentum. Cic. 3. de Naturis dcor. Anaxarchum Democritum à Cyprio tyranno excarnificatum accepimus Zenocem Eleatem in tormentis necatum. & Praxetere tormentum generale vocabulum est omnium machinarum saxa, tela, & id genus varia torquentium. [tormentum]. Gall. Instrumentum de guerre à l'usage de la pierre, boulet, & autres choses. Ital. Machina da guerra per lanciare pietra à altre cose. Ger. Ein gericht mit dem man etwas in die weite vnd hohle wufft, ein gewerck. Hisp. El engenho para combate.] Caesar 2. Comment. Ad extremas fossas castella constituit, ibiq; tormenta collocauit. Virg. 11. Aeneid. Fulminis in morem, aut tormento pondicis acti.

Tormina, n. t. Morbus intestinorum, quem *divertergia* Graeci vocant. [tormina]. Gall. Tremble de ventre, flux de ventre avec sang & tremble. Ital. Dolere di ventre, di panza, di corpo. Ger. Darmgeschwulst, trimpfen, bauchweh. Hisp. Tercin de hambre à bellas, y confusio di sangre. Pol. Zarye wywozyc. Vng. Verhas. Ang. Crispings, pains or crampings of the stomach or belly.] Celsus li. 4. cap. 13. Proxima his inter intestinorum mala tormina esse consueverunt: *divertergia* Graecè vocantur. Intus intestina exulcerantur: ex his cruor manat: itq; modò cum stercore aliquo semper liquido: modò cum quibusdam quasi mucosis excremitur. Interdum simul quædam carnosa descendunt. Frequens deiectionis cupiditas, dolorq; in ano est. Hæc Celsus. Plin. lib. 20. cap. 14. Mentastum torminibus cholericis efficacissimum. Cic. 2. Tusculan. Quævis idè forticuli se in torminibus & in stranguria sua præbeat. Colum. lib. 12. cap. 7. Sequitur torminum vitium, quorum signum est eruenta de rupcola ventris proluvia. & Hæc torminosi, qui eam morbum patiuntur, quos & dysentericos Graeco vocabulo appellat. [torminosi]. Gall. Simus à tremble de ventre, ou qui les ont. Ital. Segetti. Ital. Dolere di ventre à chi l'anno. Ger. Bauchweh vnd so darauß föiget / den rethschaden oder durschlauff vnder wiffen. Hisp. Acorvadado affe.] Cicerone Tusculan. Itaq; dicitur gravem ofos quosdam, quosdam torminosos: non quia semper sint, sed quia sæpe sint.

Torminalis, le, om. t. Quod tormina inferit. [torminalis]. Gall. Qui engendre tremble de ventre. Ital. Cosa che causa tal male. Ger. Das trimmen / ddt bauchweh machet. Hisp. Cosa que engendra tal tercin. Pol. Nolegic wrycha wprawy. Vng. Verhas. Ang. That engendeth paine or crampings of the belly.] Plin. lib. 13. cap. 21. de forbis ager: Quatum genus torminale appellant.

Tornatilis, Torno, a, videtur T O R N V S.

Tornis, m. f. [tornis]. Gall. Tourn ou tournair. Ital. Torno. Ger. Ein tordewer oder tordewer. Bel. Ein tordewer. Hisp. La tuerca para torrear torca. Pol. Drechbarko svider albo wrotlat. Vng. Iszotyhoz valo. Ang. A turning instrument.] Instrumentum labellæ, quo ligna, ebur, & reliqua hujusmodi polita reddunt. Virgilius in Bucol. Aeglog. 3. Lenta quibus torca facili superedita vitis. Idem 2. Georgie. aut torca rale burum. Plin. lib. 7. cap. 56. Normam autem & libellam, & torca & clavem Theodoros Samius invenit. Idem li. 16. cap. 40. Calices ex Terebintho solius facere torca.

Tornatilis, le, pen. cor. om. t. Quod torno factum est. [tornatilis]. Gall. Fait au tour, tourn. Ital. Fatto al torno, tornio. Ger. Getreut. Hisp. Cosa hecha al torno. Pol. Krotym. Vng. Iszotyhoz valo. Ang. Made with a turning instrument.]

Torno, a, a. p. Torno cõficio vel polio. [torno]. Gall. Tournair, faire au tournair ou au tour. Ital. Tornire, far al torno. Ger. Drehen. Bel. Dragea. Hisp. Tornear con torca. Pol. Krotym. Vng. Iszotyhoz valo. Ang. To make or turne anything with a turning instrument.] Plin. li. 36. Lapis est qui graviter toraaturq; in vasa coquendis quibus utilis. Cicero de Veneris. Idq; ita toraatur, ut nihil effici possit rotundius. & Vetus male toraatur, pro male elaboratur, *permissio*. Horatius de Arte: Bis terq; expertu frustra, dclere jubebat, Et male toraatur incudi reddere veritas. & Hinc detorno, quod est ex materia quâpiam torno aliquid efficio. [detorno]. Plinius lib. 13. Lignum grande intus, firmaq; durit, ex quo velares decernant anulos.

Toro, a, um, vide T O R V S.

Torpedo, pro pisce, vide T O R P E O.

Torpeo, es, torpi, n. f. Strapco, piger sum & segnis, languis sum & remissus. [torpeo]. Gall. L'etre en torpe, avoir les membres gelés & endormis. Ital. Esser debile, pigro, languido. Ger. Saui vnd luff seyn / von tragehet rasig vnd fratisch seyn. Bel. Krasd sumen su. Hisp. Entorpecido. Pol. Gofusie. Vng. Lankac vagyok. torpa vagyok. Ang. To be a sloape as the parts of the body are, to be slow, dull or torpid.] Virg. li. 2. Georg. conserroq; agmina cervi Torpent mole nova, & lumis vix corubus extant. Cic. 1. de Naturis dcor. Deum sic sciatu volumus cessatione torpere, ut si se commoverit, vereamur ne beatu esse non possit. Liv. 7. bell. Pun. Doligati ad palum, virgicq; casti & secuti percipiti ad eos torpidus metu qui aderat, ut non modò ferocior vox & verius citatem puenæ, sed ne gemitus quidem exaudiretur. Virg. 1. Georg. Nec torpore gravi passus sua regna veterno.

Torpeo, n. t. Piger sive torpidus fio. [torpeo]. Gall. Devenir en torpe, ou en dormance. Ital. Venire in stupore, torca adormentato. Ger. Saui odit vnschulm wend / von seuchit stumend wend. Hisp. Entorpecido. Pol. Gofusie. Vng. Torpa vagyok. torpa vagyok. Ang. To be a sloape as the parts of the body.] Salustius in lugurtha: Ceterum ingenium quo neque melius, neque amplius in natura mortalium est, melius atque socordia torpescere sinunt. Plinius libro 9. capite 131. Flavescunt framen & illa tenecia, ngisq; torpescunt. Demogantia.

Torpeo, oris, m. t. Animi & corporis stupor, à torpedine pisce, cuius cõtractu corpus stupi scit. [torpeo]. Gall. L'etre en torpe, ou en dormance. Ital. Venire in stupore, torca adormentato. Ger. Saui odit vnschulm wend / von seuchit stumend wend. Hisp. Entorpecido. Pol. Gofusie. Vng. Torpa vagyok. torpa vagyok. Ang. To be a sloape as the parts of the body.] Cic. lib. 2. de Naturis dcor. Alia fugat se, alia occaltatione turtentur, aramentum effluunt sepis, torpore torpedines. Virg. lib. 12. Aeneid. Illi mœnet novus solvit formidine torpor.

Torpeo, a, um, penult. prod. Torporem induco. [torpeo]. Gall. Devenir en torpe, ou en dormance. Ital. Venire in stupore, torca adormentato. Ger. Saui odit vnschulm wend / von seuchit stumend wend. Hisp. Entorpecido. Pol. Gofusie. Vng. Torpa vagyok. torpa vagyok. Ang. To be a sloape as the parts of the body.] Cic. lib. 2. de Naturis dcor. Alia fugat se, alia occaltatione turtentur, aramentum effluunt sepis, torpore torpedines. Virg. lib. 12. Aeneid. Illi mœnet novus solvit formidine torpor.

inermes in cubilibus suis oppressos illa cædes edatur, à qua...

Torpido, inis, f. Piscis genus quillimo mersus occultat se, &...

Torquatus, adjectivum, vide TORQUES.

Torquatus, s. sum. & tortum, ad. f. Curvo, inflecto. [טורט]

Torquatus, s. sum. & tortum, ad. f. Curvo, inflecto. [טורט]

Torquatus, s. sum. & tortum, ad. f. Curvo, inflecto. [טורט]

Torquatus, s. sum. & tortum, ad. f. Curvo, inflecto. [טורט]

Torquatus, s. sum. & tortum, ad. f. Curvo, inflecto. [טורט]

Torquatus, s. sum. & tortum, ad. f. Curvo, inflecto. [טורט]

quam longos fugiens dat corpore tortus.

Tortum, Vox obsoleta, qua antiqui utebantur pro tormento.

Tortum, onis, verbale, f. c. [טורט]

Tortum, onis, m. i. Qui veritatis eruenda causa tormenta admo-

Tortum, onis, m. i. Qui veritatis eruenda causa tormenta admo-

Tortum, onis, m. i. Qui veritatis eruenda causa tormenta admo-

Tortum, onis, m. i. Qui veritatis eruenda causa tormenta admo-

Tortum, onis, m. i. Qui veritatis eruenda causa tormenta admo-

Tortum, onis, m. i. Qui veritatis eruenda causa tormenta admo-

Ecc 3 gcaera

